

Тема 10. Правила оформлення результатів випробувань

1. Теоретичні та прикладні аспекти радіоекологічного контролю

1. Порядок проведення перевірки

Діяльність людини призводить до забруднення води, повітря й ґрунту, глобального потепління на планеті, руйнування озонового шару атмосфери, випадання кислотних опадів, вичерпання багатьох природних ресурсів тощо. Наслідки антропогенної діяльності набувають загрозливого характеру для довкілля й людей, створюють підвищену екологічну небезпеку та сприяють руйнівним стихійним явищам.

Темпи зростання потреб народного господарства та населення у використанні природних ресурсів викликають необхідність посилити природоохоронний контроль, оскільки взаємодія суспільства з природою потребує спеціальних заходів і спеціальних знань із контролю за станом довкілля. Вони необхідні для того, щоб суспільство могло стабілізувати екологічну обстановку, поліпшуючи навколишнє природне середовище та зберігаючи єдність із довкіллям.

Природоохоронне інспектування має теоретичний і прикладний аспекти. Теоретичний аспект спрямовано на встановлення закономірностей у відносинах між людиною, об'єктами господарювання, живими організмами й довкіллям, а прикладний аспект – на застосування законодавчих і нормативних актів у природоохоронному контролі.

Тому головною метою інспекторських перевірок є:

- 1) визначення екологічного стану об'єкта,
- 2) ступеня й характеру його впливу на навколишнє природне середовище,
- 3) дотримання ним вимог законодавства, норм і правил у галузі охорони природи та за необхідності для вжиття заходів щодо усунення виявлених порушень та запобігання негативному впливу на довкілля.

Згідно з чинним законодавством, суб'єкт господарювання зобов'язаний надавати інспектору всю необхідну інформацію, статистичну звітність, фінансові та облікові документи, результати відомчих лабораторних спостережень, проектні матеріали, акти прийняття об'єкта в експлуатацію тощо, а також усіляко сприяти проведенню перевірки, надаючи допомогу транспортом і, за необхідності, спецодягом та спец спорядженням.

Перевірки об'єктів з питань охорони навколишнього природного середовища здійснюються за планом на основі календарного графіка перевірок. Періодичність цих перевірок залежить від екологічної обстановки в районі розміщення об'єкта, а також ступеня й характеру його впливу на навколишнє середовище.

За обсягом питань, що підлягають висвітленню щодо екологічного стану об'єкта, ступеня й характеру його впливу на навколишнє природне середовище, дотримання ним вимог законодавства, норм і правил у сфері охорони довкілля, а також із метою своєчасного вжиття заходів щодо усунення виявлених порушень на підприємствах, установах, організаціях та запобігання негативному впливу об'єкта на природне середовище перевірки поділяються на:

- планові (повні, комплексні) – перевірка, під час якої висвітлюються всі питання природоохоронної діяльності об'єкта;
- спеціальні (цільові) – перевірка лише окремих напрямів природоохоронної діяльності об'єкта;
- позапланові (оперативні) – перевірка, в ході якої висвітлюються лише питання, щодо яких отримано завдання від керівництва, а також перевірка аварійних і здійснюваних за сигналами та скаргами населення ситуацій;
- рейдові перевірки фіксують стан природних ресурсів і якість їх охорони;
- обов'язкові перевірки (на державному кордоні).

До початку перевірки об'єктів інспектор зобов'язаний ознайомитись із:

- постановами й рішеннями вищих і місцевих органів влади, наказами, розпорядженнями і рішеннями колегій Міністерства охорони навколишнього середовища України та галузевого відомства, що стосуються природоохоронної діяльності на даному об'єкті;

- технологічними процесами, що застосовуються на об'єкті; методами очищення газів, пиловловлення, очищення стічних вод, що утворюються в таких технологічних процесах, а також використовуваних на об'єкті;
- новими розробками мало- і безвідхідних технологій на даних виробництвах;
- матеріалами й актами попередніх перевірок та іншими документами, що стосуються природоохоронної діяльності об'єкта.

Під час перевірки інспектор зобов'язаний встановити наявність у підконтрольного суб'єкта:

- законодавчих, нормативних і методичних документів із питань охорони навколишнього природного середовища, наказів і розпоряджень щодо організації природоохоронних робіт на об'єкті й відповідальних за їх проведення посадових осіб;

- підрозділів з охорони природи, положення про них, посадових інструкцій, укомплектованість цих підрозділів кадрами відповідної кваліфікації.

Далі інспектор має розглянути:

- структуру виробництва та його склад;
- асортимент та обсяги виготовлюваної продукції;
- витрати основної та допоміжної сировини й матеріалів, зокрема й палива, відповідність їх вимогам технологічних регламентів, ДОСТІВ, ТУ та іншим стандартам;
- проектну й технічну документацію виробництв;
- звітну документацію з питань охорони навколишнього природного середовища;
- матеріали дозволів, ліміт викидав і скидав забруднювальних речовин у навколишнє природне середовище та розміщення відходів;
- документи щодо обрахування й переказування плати за забруднення навколишнього природного середовища;
- дані відомчого лабораторного контролю джерел викидів і скидів;
- відомчі нормативні й методичні документи з питань охорони навколишнього природного середовища, утворення та розміщення відходів виробництва тощо;
- стан виконання заходів щодо виявлених попередніми перевірками порушень;
- основні правила техніки безпеки й промислової санітарії, дотримання яких під час огляду виробництв об'єктів дасть змогу уникнути нещасних випадків і травматизму.

Огляд виробництв здійснюється лише в супроводі відповідального представника об'єкта.

2. Документальне оформлення перевірки

По завершенні інспекторської перевірки складається серія документів, насамперед, «Акт перевірки дотримання вимог природоохоронного законодавства».

За своєю суттю цей документ повинен бути відображенням стану природоохоронної роботи на об'єкті та його впливу на навколишнє природне середовище.

У вступній частині акту наводяться місце й дата його складання, відомча підпорядкованість об'єкта, його поштова адреса, банківські реквізити, прізвища керівників та їхні службові телефони, а також прізвища й посади осіб, які проводили перевірку.

В констатуючій частині (графа «перевіркою встановлено...») у стислій формі викладаються результати перевірки об'єкта. Викладений матеріал повинен підкріплюватися кількісними показниками, що наводяться як окремо, так і у формі порівняльних таблиць. Довідки, копії звітів, результати аналізів, графіки, схеми і т. ін., що, за необхідності, додаються до акту перевірки, повинні підписуватись офіційними особами й належним чином бути оформлені.

Окремим розділом акту за результатами перевірки за виявленими порушеннями природоохоронного законодавства державним інспектором видаються обов'язкові до виконання приписи з зазначенням термів їх виконання і посиланням на статті або пункти законодавчих чи нормативних документів.

Акт перевірки обговорюється з керівником об'єкта, а за необхідні – в присутності відповідальних працівників.

Складання акту перевірки як первинного документа обов'язкове, практично, за всіх видів інспекторських перевірок, за винятком тих випадків, коли розслідуються очевидні протизаконні

дії окремих осіб (миття транспорту в непередбачених для цього місцях, вивантаження сміття в забороненому місці тощо), які безпосередньо призвели до забруднення природного середовища, і коли інспектор може обмежитися складанням протоколу про порушення природоохоронного законодавства та вжиттям адміністративних заходів.

Виявлення порушень природоохоронного законодавства здійснюється в результаті:

- планових, спеціальних та рейдових перевірок дотримання природоохоронного законодавства на об'єктах народного господарства, а також перевірок, що здійснюються за сигналами й скаргами населення, завданнями керівних органів тощо;
- попереднього нагляду за ходом будівництва (реконструкції) об'єктів і споруд;
- участі в державних і робочих комісіях із приймання в експлуатацію закінчених будівництвом чи реконструкцією об'єктів і споруд, які впливають на природне середовище;
- перевірки пересувних джерел викидів;
- зупинки й огляду суден чи інших плавальних засобів, відвідання й огляду платформ, штучних островів, установок і споруд у внутрішніх морських територіальних водах та економічній зоні України.

Відповідно до завдань державного контролю за дотриманням природоохоронного законодавства здійснюються заходи, спрямовані на запобігання порушенням, встановлюються причини й наслідки цих порушень.

Щодо кожного випадку виявленого порушення, за яке передбачено адміністративну відповідальність, інспектор складає протокол, яким фіксується факт порушення. На підставі протоколу вирішується питання про застосування заходів впливу. Під час складання протоколу необхідно звернути особливу увагу на точність визначення виду порушення, його причин і наслідків, а також кваліфікування виявленого порушення відповідно до статей природоохоронного законодавства.

Протокол підписується інспектором, який його склав, правопорушником, особами, що брали участь у виявленні порушення, а за наявності свідків протокол підписується й ними. У випадку відмови особи, яка вчинила правопорушення, від підписання протоколу в ньому робиться відповідний запис про це. Особа, яка вчинила правопорушення має право додати до протоколу пояснення й зауваження щодо його змісту, а також викласти мотиви своєї відмови від його підписання.

У разі неможливості розгляду справи на місці порушення інспектор, який склав протокол, зобов'язаний усно або письмово повідомити правопорушника про місце й час розгляду його справи, а також роз'яснити йому його права і обов'язки, які передбачено чинним законодавством.

Отже, якісне здійснення державного екологічного контролю – необхідна передумова вжиття конкретних заходів для поліпшення екологічної ситуації, основа створення здорового середовища для життя людини.

2. Здійснення екологічного контролю на державному кордоні

1. Загальні положення.

Порядок проведення контролю поширюється на транспортні засоби і вантажі, які підлягають державному екологічному та радіологічному контролю у пунктах пропуску через державний кордон (пунктах контролю) або в зонах митного контролю на митній території України. Перелік товарів і види транспортних засобів, які підлягають державному екологічному та радіологічному контролю затверджує Кабінет Міністрів України.

Державний екологічний та радіологічний контроль спрямовано на забезпечення дотримання центральними органами виконавчої влади та їх територіальними органами, місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування в частині здійснення делегованих їм повноважень органів виконавчої влади, підприємствами, установами та організаціями незалежно від форми власності і господарювання, громадянами України, іноземцями та особами без громадянства, а також юридичними особами - нерезидентами вимог природоохоронного законодавства, інших нормативно - правових актів у сфері охорони навколишнього природного середовища, норм і правил екологічної та радіаційної безпеки, інших екологічних стандартів та нормативів під час імпорту, експорту або транзиту вантажів;

Функції здійснення державного екологічного та радіологічного контролю покладено на спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів (далі - орган державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища).

Посадові особи органу державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища під час здійснення екологічного та радіологічного контролю мають право:

перевіряти передбачені для здійснення екологічного та радіологічного контролю документи;

оглядати при здійсненні екологічного та радіологічного контролю засоби транспорту та вантажі, що перевозяться;

доступу на територію та у приміщення розташовані у зонах митного контролю для виконання повноважень, пов'язаних із здійсненням екологічного та радіологічного контролю;

вимагати від юридичних та фізичних осіб усунення виявлених порушень природоохоронного законодавства, інших нормативно-правових актів у сфері охорони навколишнього природного середовища, норм і правил екологічної та радіаційної безпеки, інших екологічних стандартів та нормативів;

вимагати припинення дій та усунення умов, які перешкоджають здійсненню екологічного та радіологічного контролю або призводять до порушень норм охорони праці;

забороняти переміщення транспортних засобів та (або) вантажів у разі виявлення пов'язаних з цим переміщенням порушень вимог природоохоронного законодавства, інших нормативно-правових актів у сфері охорони навколишнього природного середовища, норм і правил екологічної та радіаційної безпеки, інших екологічних стандартів та нормативів;

не допускати транспортні засоби та (або) вантажі до митного оформлення у разі виявлення порушень або невідповідностей під час перевірки питань, що належать до їх компетенції або невиконання законних вимог щодо їх усунення.

складати протоколи про адміністративні правопорушення та розглядати справи про адміністративні правопорушення, накладати адміністративні стягнення у випадках, передбачених законом;

одержувати пояснення, додаткові довідки, документи, матеріали, відомості від суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності з питань, що виникають під час здійснення екологічного та радіологічного контролю;

проводити експрес-аналіз речовин з метою їх ідентифікації та встановлення ступеня небезпечності, а також визначення вмісту забруднюючих речовин в баластних (у тому числі ізольованого баласту) і стічних водах суден;

виконувати відбір зразків продукції для проведення експертизи;

виконувати відбір проб для інструментально-лабораторних вимірювань показників складу та властивостей, у тому числі забруднюючих речовин;

залучати фахівців інших органів виконавчої влади та підприємств установ і організацій, а також технічні засоби цих підприємств для вирішення питань екологічного та радіологічного контролю;

входити до складу комісій, створених при інших органах виконавчої влади і розглядати питання, що відносяться до їх компетенції;

вилучати в установленому порядку незаконні знаряддя добування об'єктів тваринного світу, незаконно добуті (набуті) об'єкти тваринного та рослинного світу і їх частини, а також ті, що перевозяться без дозвільних документів уповноваженого на те органу;

розраховувати розмір збитків, заподіяних державі внаслідок порушення природоохоронного законодавства, та вимагати їх відшкодування.

Екологічний та радіологічний контроль транспортних засобів і вантажів здійснюється шляхом проведення перевірок товаросупровідних документів на транспортні засоби і вантажі, їх візуального огляду та виконання вимірів приладами екологічного та радіологічного контролю.

Екологічний та радіологічний контроль проводиться у визначених місцях на території пунктів пропуску через державний кордон або у зонах митного контролю на митній території України до завершення митного оформлення транспортних засобів і вантажів.

Процедура і часові нормативи здійснення екологічного та радіологічного контролю у зонах митного контролю визначаються відповідними Технологіями їх проведення, затвердженими керівниками територіальних органів органу державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Часові нормативи проведення екологічного та радіологічного контролю у пунктах пропуску через державний кордон не можуть перевищувати граничних нормативів, затверджених відповідними спільними нормативно-правовими актами.

Екологічний та радіологічний контроль в зоні діяльності митниць призначення і відправлення здійснюється за заявкою суб'єктів зовнішньоекономічної операції в порядку черговості. Час і місце проведення контролю узгоджується суб'єктом зовнішньоекономічної діяльності з митним підрозділом, що здійснюють митне оформлення об'єктів контролю для забезпечення доступу до них.

Посадова особа органу державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища під час здійснення екологічного та радіологічного контролю зобов'язана:

повно, об'єктивно та неупереджено проводити контрольні операції, дотримуючись вимог законодавства та ділової етики;

не втручатися і не перешкоджати здійсненню зовнішньоекономічної діяльності, якщо вона не загрожує довкіллю, життю та здоров'ю людей, не спричиняє небезпеки виникнення техногенних ситуацій і пожеж;

забезпечувати нерозголошення комерційної таємниці, що стає доступною у ході здійснення контролю;

ознайомлювати уповноважених представників сторін зовнішньо-економічних операцій з результатами контролю;

надавати роз'яснення щодо процедури здійснення контролю.

За порушення вимог законодавства, а також завдання неправомірними діями збитків юридичній чи фізичній особі під час здійснення екологічного та радіологічного контролю посадова особа органу державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища несе відповідальність згідно із законодавством.

Здійснення екологічного та радіологічного контролю забезпечується особовим складом постів екологічного контролю, що входять до складу відділу (сектору) екологічного та радіологічного контролю на митній території територіальних органів органу державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Відкриття та припинення роботи постів екологічного контролю проводиться територіальними органами за рішенням органу державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Загальне керівництво та координацію діяльності із здійснення екологічного та радіологічного контролю здійснює Головний державний інспектор України з охорони навколишнього природного середовища.

Методичне та організаційне забезпечення діяльності підрозділів, що проводять екологічний та радіологічний контроль, здійснює відповідний підрозділ в структурі центрального органу державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, відповідно до визначених повноважень.

Безпосереднє керівництво підрозділами, що проводять екологічний та радіологічний контроль, здійснюють Головні державні інспектори з охорони навколишнього природного середовища Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя, Чорного моря, Азовського моря, Азовського і Чорного морів.

Основними завданнями підрозділів, що проводять екологічний та радіологічний контроль є:

встановлення категорії, виду, класу небезпеки вантажу;

- попередження незаконного ввезення, вивезення або транзиту територією України підконтрольних об'єктів;
- забезпечення виконання норм міжнародних договорів України, укладених в установленому порядку;
- забезпечення дотримання вимог екологічних норм і стандартів транспортними засобами, що перетинають митний кордон України;
- запобігання забрудненню навколишнього природного середовища та негативному впливу небезпечних факторів на громадян та довкілля.

2. Загальні питання екологічного та радіологічного контролю.

Державні інспектори з охорони навколишнього природного середовища (далі – держінспектори) під час виконання функціональних обов'язків, пов'язаних із здійсненням екологічного та радіологічного контролю, зобов'язані:

- за результатами контрольних операцій здійснювати реєстрацію у відповідному журналі, згідно форми наведеної у додатку 1;

- у разі виявлення ознак адміністративних правопорушень скласти відповідно до компетенції протокол (акт) про адміністративне правопорушення;

- засвідчувати результати екологічного та радіологічного контролю проставлянням на товаросупровідних документах на вантажі і транспортні засоби та (або) екологічних деклараціях відповідних штампів у відповідності до затверджених правил їх використання;

- у разі наявності об'єктивних причин (обставин), що не дають можливості завершити екологічний або радіологічний контроль, а також офіційних відомостей про порушення природоохоронного законодавства України учасниками переміщення товарів через митний кордон України, порушення узгоджених технологій вантажно-розвантажувальних робіт в морських портах скласти відповідний акт (додаток 2);

- у разі виявлення порушень природоохоронного законодавства України, норм і правил екологічної та радіаційної безпеки, відсутності дозвільних документів необхідних для здійснення екологічного або радіологічного контролю і визначених чинним законодавством, або коли вантаж не відповідає змістові товаросупровідних документів скласти акт про виявлене порушення (додаток 3) та застосувати штамп «ввіз/вивіз заборонено»;

- у разі усунення виявлених порушень провести повторний екологічний або радіологічний контроль у загальному порядку;

- у разі відсутності мотивованих причин для заборони ввезення вантажу та транспортного засобу на митну територію України або неможливості проведення всіх етапів екологічного контролю у пункті пропуску через державний кордон (пункті контролю) направити їх до місця надходження для проведення екологічного контролю в зоні діяльності митниці призначення;

- взаємодіяти з іншими представниками державних контролюючих органів і служб у порядку визначеному відповідними технологічними схемами;

Держінспектори для виконання покладених на них обов'язків, пов'язаних із здійсненням екологічного та радіологічного контролю забезпечуються:

- нормативно-правовими актами, нормативно-методичними документами та службовою документацією щодо здійснення екологічного та радіологічного контролю;

- печатками та штампами встановленого зразку;

- приладами екологічного та радіологічного контролю та допоміжним обладнанням;

- форменим одягом встановленого зразку, службовим посвідченням та представницькими картками відповідного зразку.

Режим роботи держінспекторів на постах екологічного контролю у пунктах пропуску через державний кордон (пунктах контролю) встановлюється відповідно до режиму роботи пунктів пропуску (контролю).

3. Екологічний контроль автомобільного транспорту.

Під час екологічного контролю автомобільного транспорту здійснюється перевірка:

елементів конструкції автомобіля, через які можливе витікання паливно-мастильних матеріалів, охолоджувальних рідин тощо, та які можуть спричинити забруднення навколишнього природного середовища;

сертифікату або іншого документу про підтвердження відповідності конструкції транспортного засобу рівню екологічних норм ("ЄВРО-2" - "ЄВРО-5" або іншому рівню), виданому згідно із законодавством України;

радіаційного стану автомобіля;

вмісту забруднюючих речовин у відпрацьованих газах двигунів автомобілів.

Норми і методи вимірювань вмісту оксиду вуглецю та вуглеводнів у відпрацьованих газах автомобілів з двигунами, що працюють на бензині або газовому паливі, димності відпрацьованих газів автомобілів з дизелями або газодизелями встановлюються Національними стандартами України.

Вимірювання необхідно проводити з дотриманням норм охорони праці та санітарно-гігієнічних норм.

У разі встановлення відповідності автомобільного транспортного засобу діючим екологічним нормам і стандартам після завершення екологічного контролю при відсутності документа підтверджуючого відповідність екологічним нормам держінспектором видається Талон екологічного контролю автомобіля (додаток 4) з терміном дії один календарний місяць.

У разі виявлення несправностей в системах, що спричиняють забруднення навколишнього природного середовища, а також невідповідності автомобільного транспортного засобу діючим екологічним нормам і стандартам автотранспорт вважається екологічно небезпечним і держінспектор діє відповідно до вимог законодавства.

4. Вимоги до транспортних засобів у разі перевезення небезпечних вантажів.

4.1. У разі дорожнього перевезення небезпечних вантажів здійснюється перевірка дотримання головних умов їх безпечного перевезення, визначених діючими Правилами перевезення небезпечних вантажів, а саме:

відповідність виду автотранспортного засобу для перевезення конкретних небезпечних вантажів;

наявність системи інформування про безпеку з зазначенням знаку безпеки, номеру ООН та коду екстрених заходів;

кузовів автотранспортних засобів, які перевозять небезпечні вантажі навалом, на можливі механічні пошкодження;

кузовів типу "фургон" на обов'язкову наявність замкового пристрою, що забезпечує замикання дверей кузова й дозволяє їх опломбувати;

покриття кузовів автотранспортних засобів, що повинні бути водонепроникними та виготовлені з вогнетривкого матеріалу або просочені вогнетривкою речовиною;

забезпеченість засобами пожежогасіння, ліквідації та обмеження наслідків аварій, надання першої медичної допомоги потерпілим, індивідуального захисту.

Перевірці також підлягають:

дотримання вимог щодо типу і виду тари, вибору вантажних одиниць, у яких допускається перевезення небезпечних вантажів, маркування, а також щодо розміщення і кріплення вантажів (у тому числі під час морських, річкових та залізничних перевезень);

виконання вимог щодо спільного перевезення різних видів небезпечних вантажів (у тому числі під час морських, річкових, авіаційних та залізничних перевезень);

Перевірці підлягають наступні документи:

погоджений з УДАІ МВС України маршрут перевезення небезпечного вантажу;

шляховий лист з посиланням на перевезення небезпечного вантажу (для вітчизняних перевізників);

свідоцтво про допущення транспортного засобу до перевезення визначених небезпечних вантажів національного або міжнародного зразка;

свідоцтво про підготовку водія транспортного засобу до перевезення небезпечного вантажу національного або міжнародного зразка;

аварійна картка системи інформації про небезпеку (у тому числі під час морських, річкових, авіаційних та залізничних перевезень);

договір обов'язкового страхування відповідальності суб'єктів перевезення небезпечних вантажів (у тому числі під час морських, річкових, авіаційних та залізничних перевезень).

Порядок і правила проведення обов'язкового страхування відповідальності суб'єктів перевезення небезпечних вантажів на випадок настання негативних наслідків під час їх перевезення визначає Кабінет Міністрів України.

Перевезення радіоактивних матеріалів, у тому числі радіоактивних відходів, територією України здійснюється відповідно до Положення про порядок здійснення перевезення радіоактивних матеріалів територією України, та Правил ядерної та радіаційної безпеки при перевезенні радіоактивних матеріалів (ПБПРМ-2006).

5. Екологічний та радіологічний контроль морських та річкових суден.

Екологічний контроль суден проводиться з метою перевірки виконання вимог чинного природоохоронного законодавства та міжнародних угод України в галузі охорони морського середовища.

Завданнями екологічного контролю суден являються:

перевірка відповідності стану судна та його водоохоронного обладнання виданим на них свідоцтвам та встановленим правилам охорони морських вод від забруднення;

виявлення випадків, які призвели до забруднення або засмічення внутрішніх морських вод, територіального моря України, виключної (морської) економічної зони України;

виявлення аварійної події, яка вплинула на стан навколишнього природного середовища;

виявлення перевищення параметрів радіаційного фону.

Під час контролю судна держінспектор самостійно або разом з представником адміністрації портового нагляду у присутності капітана судна (або іншої особи командного складу) проводить:

зовнішній огляд судна й поверхні води поблизу нього;

огляд суднового водоохоронного обладнання;

перевірку наявності пломб на осушувальних системах, баластових танках, сепараційних установках, системах зливу за борт лляльних та інших зворотних вод, а також якість проведення цих робіт службою портового нагляду;

відповідну перевірку гарантій безпеки судна для навколишнього природного середовища, зазначених у судновій екологічній декларації капітаном судна;

перевірку радіаційного стану судна;

у разі необхідності відбір проб стічних, лляльних, зворотних, балластних (у тому числі ізольованого баласту) та інших вод для подальшого інструментально-аналітичного контролю їх якості та перевірки на відповідність встановленим нормативам гранично допустимих концентрацій забруднюючих речовин;

у разі необхідності інструментальні заміри якості викидів забруднюючих речовин з суден у атмосферне повітря.

Під час контролю судна держінспектор самостійно або спільно з представником адміністрації портового нагляду перевіряє наявність і оформленість належним чином таких документів:

суднової екологічної декларації (додаток 5);

міжнародних свідоцтв по запобіганню забруднення природного середовища;

свідоцтва, що засвідчує об'ємні та вагові характеристики судна;

суднового журналу;

суднової ролі;

балластної форми встановленого зразка;

на нафтових танкерах, на судах-хімовозах та комбінованих вантажних судах, якщо вони перевозять нафту наливом, а також на судах, які мають спеціально побудовані вантажні приміщення сумарною ємністю 200 м³ і більше та використовуються для перевезення нафти наливом - «Журналу нафтових операцій» (частина 1 «Операції машинних відділень», частина 2 «Вантажі та баластні операції»);

на суднах, які не є танкерами, з головним двигуном потужністю 75 к.с. і більше - «Журналу нафтових операцій» (частина 1 «Операції машинних відділень»);

на танкерах-хімовозах та інших суднах, які перевозять рідкі шкідливі речовини наливом - «Журналу вантажних операцій для суден, які перевозять шкідливі рідкі речовини наливом»;

на всіх суднах із чисельністю екіпажу, спеціального персоналу і пасажирів 6 і більше осіб - «Журналу операцій зі сміттям»;

на суднах, які перевозять шкідливі речовини в будь-якому упакуванні (тарі), вантажних контейнерах, знімних танках, насипом і навалом або в автодорожніх чи залізничних цистернах - схваленого Регістром або іншою класифікаційною організацією документа, який підтверджує, що тара та пристрої, застосовані для пакування шкідливих речовин, запобігають забрудненню морських вод;

актів та інших документів, що підтверджують здавання судном на плавзбирачі або берегові приймальні споруди вод, забруднених нафтопродуктами або іншими шкідливими речовинами, господарсько-фекальних стічних вод, побутового і промислового сміття та баластних вод (у тому числі ізольованого баласту);

записів у судовому журналі про закриття-опломбування всіх клапанів, клінкерів та інших запірних пристроїв, через які можуть скидатися за борт забруднені нафтопродуктами або іншими шкідливими речовинами води;

схеми розташування клапанів тощо для кожної судової системи, за допомогою яких виконуються операції зі шкідливими речовинами, включаючи пристрої для збирання сміття.

Документи (у разі потреби – копії), надаються також в перекладі на українську мову, завірені у встановленому законодавством України порядку.

Вимоги до заповнення та оформлення судової екологічної декларації.

Суднова екологічна декларація (далі - СЕД) повинна бути заповнена у повному обсязі капітаном судна (уповноваженою особою) про наявність на борту забруднюючих речовин, сміття, зворотних вод тощо, з обов'язковим проставлянням печатки судна на особистий підпис капітана судна.

Заповнена СЕД надається держінспектору відповідного поста екологічного контролю в двох примірниках. Держінспектор повинен зареєструвати СЕД у відповідному журналі з присвоєнням їй номеру. Один примірник залишається на посту екологічного контролю.

Екологічний та радіологічний контроль вважається завершеним після проставляння держінспектором на СЕД відповідного штампу.

У разі відсутності на судні передбаченого документа або неналежного його оформлення і заповнення, виявлення порушень вимог чинного природоохоронного законодавства та міжнародних угод України в галузі охорони морського середовища, фактів забруднення та засмічення морського середовища судном під час його перебування у внутрішніх морських водах, територіальному морі України та виключній (морській) економічній зоні України, держінспектор фіксує виявлені порушення і недоліки у Акті перевірки судна та іншого плавзасобу (додаток 6) та вживає заходи реагування відповідно до законодавства України. У такому випадку судно підлягає затримці в порту з заборонаю подальших навантажувально-розвантажувальних операцій до моменту усунення недоліків.

Затримка судна здійснюється шляхом надання відповідного Припису про затримку судна (корабля, іншого плавучого засобу) (додаток 7) Капітану порту та головному диспетчеру та проставлянням у судовій екологічній декларації відповідного штампу.

До усунення виявлених порушень, недоліків та причин, що їх спричинили, екологічний контроль судна не завершується.

Після усунення виявлених порушень, недоліків, а також причин забруднення та засмічення морського середовища судном під час його перебування у внутрішніх морських водах, територіальному морі України та виключній (морській) економічній зоні України, виконання вимог наданих приписів, сплати штрафів та претензій або надання посадовим особам, що здійснюють контроль відповідних гарантій щодо сплати цих штрафів та претензій, екологічний контроль судна може бути завершений.

Після завершення екологічного контролю судна Капітану порту та головному диспетчеру надається повідомлення щодо відсутності претензій та незаперечення на вихід судна у рейс. На Судновій екологічній декларації проставляється відповідний дозвільний штамп.

6. Екологічний контроль вантажів.

Місця проведення екологічного контролю вантажів під час їх імпорту, експорту або транзиту (пункти ввезення на митну територію України або зони митного контролю на митній території України) визначаються Кабінетом Міністрів України.

Екологічний контроль вантажів передбачає три послідовних етапи контролю:

документальний;

оглядовий;

радіологічний.

Під час здійснення документального контролю перевірі підлягають наступні документи:

транспортна накладна для відповідного виду транспорту (міжнародна товаротransпортна накладна (CMR), товаротransпортна накладна (ТТН) залізнична накладна (СМГС), авіаційна накладна (Air waybill), коносамент (bill of lading), поштова накладна тощо);

контракт (договір) на поставку продукції (при здійсненні екологічного контролю в зоні діяльності митниць призначення та відправлення);

рахунок фактура (invoice, account тощо);

дозвіл спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі охорони навколишнього природного середовища на транспортування отруйних речовин та продуктів біотехнологій, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України;

згода (повідомлення) компетентного органу з питань контролю за транскордонними перевезеннями небезпечних відходів та їх утилізацією/видаленням на транскордонне перевезення небезпечних відходів Жовтого переліку;

висновок компетентного органу з питань контролю за транскордонними перевезеннями небезпечних відходів та їх утилізацією/видаленням, що відходи Зеленого переліку не підпадають під дію пунктів 6-33 Положення про контроль за транскордонним перевезенням небезпечних відходів та їх утилізацією/видаленням;

ліцензія на операції у сфері поводження з небезпечними відходами Жовтого переліку;

ліцензія на збирання і заготівлю окремих видів відходів як вторинної сировини, збирання та заготівля яких підлягають ліцензуванню;

сертифікат якості (паспорт безпеки тощо) виробника продукції хімічної промисловості щодо хімічного складу та властивостей товару;

сертифікат відповідності на продукцію, що підлягає сертифікації в Україні;

сертифікат походження деревини та продукції з деревини (у разі експорту вантажів);

сертифікат екологічного контролю (при здійсненні екологічного контролю експортних партій металобрухту у пунктах пропуску через державний кордон);

ліцензія на заготівлю, переробку, металургійну переробку металобрухту кольорових і чорних металів (у разі імпорту брухту чорних і кольорових металів);

протокол (сертифікат) радіаційного дослідження, виданий відповідним підприємством, установою, організацією, що належать до сфери управління спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі охорони навколишнього природного середовища, при здійсненні екологічного контролю експортних та імпортних вантажів (крім об'єктів тваринного та рослинного світу) в зоні діяльності митниць призначення та відправлення і в морських та річкових портах);

посвідчення спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі охорони навколишнього природного середовища про державну реєстрацію пестицидів та агрохімікатів (у разі імпорту);

разовий дозвіл спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі охорони навколишнього природного середовища на ввезення та застосування незареєстрованих пестицидів та агрохімікатів для державних випробувань та наукових досліджень, а також обробленого ними насінневого (посадкового) матеріалу;

посвідчення спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі охорони навколишнього природного середовища про державну реєстрацію генетично модифікованих організмів;

дозвіл спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі охорони навколишнього природного середовища на ввезення продукції, отриманої з використанням генетично модифікованих організмів, призначеної для науково-дослідних цілей;

дозвіл спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі охорони навколишнього природного середовища на транзитне переміщення незареєстрованих в Україні генетично модифікованих організмів;

лист спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі охорони навколишнього природного середовища про ствердження наявності озоноруйнівних речовин у продукції і доцільність їх ввезення або вивезення (у разі імпорту або експорту озоноруйнівних речовин або продукції, що їх містить);

лист спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі охорони навколишнього природного середовища про підтвердження відсутності озоноруйнівних речовин (у разі імпорту або експорту продукції, що може містити озоноруйнівні речовини);

дозвіл на імпорт чи експорт зразків видів дикої фауни і флори, включених до додатку I, а також на експорт зразків, види яких включено до додатків II і III Конвенції про міжнародну торгівлю видами дикої фауни і флори, що перебувають під загрозою зникнення (CITES);

сертифікат на реекспорт чи інтродукцію з моря зразків, які є об'єктами регулювання Конвенції CITES;

сертифікат на пересувну виставку для багаторазового переміщення через митний кордон України зразків, які є частиною цирку, пересувної виставки та об'єктом регулювання Конвенції CITES;

Копії дозвільних документів на перевезення вантажів зберігаються на постах екологічного контролю протягом трьох років.

Під час здійснення документального контролю експортних партій вантажів у зоні діяльності митниць відправлення та в морських і річкових портах (у разі зміни транспортного засобу або партії вантажу), а також імпортних вантажів в морських і річкових портах, для перевірки подається Вантажна екологічна декларація (додаток 8).

Вантажна екологічна декларація (ВЕД) є офіційним документом, в якому зазначаються умови забезпечення екологічної безпеки вантажу.

ВЕД може друкуватися на офіційних бланках.

ВЕД заповнюється особою, уповноваженою на декларування (далі - декларант) у двох примірниках на кожну партію вантажу і подається разом з іншими товаросупровідними документами, необхідними для здійснення екологічного контролю вантажу. Один із оформлених примірників залишається на посту екологічного контролю.

ВЕД вважається оформленою за результатами проведення екологічного контролю після проставлення на ній держінспектором відповідного штамп.

Оформлена ВЕД реєструється у спеціальному журналі (у разі оформлення ВЕД в морських і річкових портах - у журналі реєстрації проведення екологічного та радіологічного контролю підконтрольних вантажів і транспортних засобів). Номер ВЕД відповідає порядковому номеру у журналі реєстрації.

ВЕД зберігаються на постах екологічного контролю протягом одного року.

Декларант несе відповідальність згідно чинного законодавства України за достовірність даних, занесених до ВЕД.

Держінспекторам заповнювати ВЕД чи вносити до неї зміни або доповнення забороняється.

У розділах ВЕД зазначається:

1. Дата та місце заповнення ВЕД.
2. Повна назва, адреса власника, відправника та отримувача вантажу.
3. Дані про вантаж, клас та вид небезпеки вантажу.
4. Перелік документів, що надаються для здійснення екологічного контролю вантажу.

5. Відомості про походження вантажу (місце вироблення, утворення, його призначення, сфера застосування).

6. Забезпечення виконання норм і правил зберігання, перевезення, використання вантажу.

7. Марка, реєстраційний номер транспортного засобу, номери вагонів, контейнерів тощо, призначених для перевезення вантажів, назва організації перевізника.

У разі подальшої зміни виду транспорту перевезення на інший здійснюється відповідне посилення.

8. Прізвище та ініціали особи, що заповнила декларацію. У разі дії особи за довіреністю зазначається її номер, дата.

Метою оглядового контролю є визначення виду, категорії та належності до класу небезпечності вантажу, встановлення притаманних йому властивостей, терміну придатності та відповідності його товаросупровідним документам.

При цьому перевіряється фізичний стан речовин у складі вантажів (рідина, порошок, кристалічна чи гранульована форма, у вигляді брил чи суцільної маси та інше), її забарвлення, запах тощо.

Окрема увага звертається на відповідність пакувальних матеріалів, ємкостей та тари вимогам щодо забезпечення безпечності вантажів.

Пакувальні матеріали, які перебувають у безпосередньому контакті з речовинами, що транспортуються, повинні бути інертними до останніх, стійкими до хімічного та механічного впливу.

Маркування вантажних одиниць для перевезення небезпечних речовин повинно мати знаки безпеки, транспортне найменування вантажу, номер за класифікацією ООН, класифікаційний шифр.

Порядок здійснення радіологічного контролю вантажів наведено у розділі 9.

Екологічний та радіологічний контроль вантажів на морських і річкових суднах може здійснюватися під час вантажно-розвантажувальних робіт.

При здійсненні екологічного контролю транзитних вантажів держінспектори діють відповідно до норм законодавства про транзит вантажів.

Екологічний контроль вантажу вважається завершеним після проставлення держінспектором на товаросупровідному документі на вантаж штампу «ввіз/вивіз дозволено».

7. Порядок відбору зразків продукції для проведення експертизи.

Відбір зразків продукції може проводитись при здійсненні екологічного контролю в зоні діяльності митниць призначення і відправлення.

Відбір зразків продукції здійснюється на підставі письмового вмотивованого рішення керівника територіального органу органу державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища або його заступника.

Підставою для прийняття рішення про відбір зразків продукції може вважатись неможливість при здійсненні документального та оглядового контролю провести ідентифікацію вантажу і визначити його якісні показники.

У рішенні про необхідність відбору зразків продукції зазначаються кількість зразків для кожного виду або типу продукції, необхідних для експертизи, а також місце здійснення цієї експертизи.

Відбір зразків продукції здійснюється держінспектором у присутності керівника суб'єкта зовнішньоекономічної діяльності або уповноваженої ним особи і засвідчується актом відбору зразків продукції.

Порядок відбору зразків продукції та форма акта відбору зразків затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Рішення про призначення експертизи є підставою для призупинення екологічного контролю вантажу до отримання результатів експертизи.

Відібрані зразки продукції повинні бути укомплектовані, упаковані та опломбовані (опечатані).

Умови зберігання і транспортування відібраних зразків продукції не повинні змінювати параметри, за якими буде проводитися експертиза цих зразків.

Держінспектор, який відбирає зразки продукції для експертизи, забезпечує їх збереження і своєчасність доставки до місця здійснення експертизи.

8. Особливості екологічного контролю об'єктів тваринного та рослинного світу.

Екологічному контролю підлягають об'єкти тваринного та рослинного світу, а також зоологічні, ботанічні і мінералогічні колекції та мисливські трофеї, що переміщуються через митний кордон України.

Екологічний контроль об'єктів тваринного та рослинного світу направлено на перевірку законності використання цих об'єктів, а також запобігання проникненню в природне середовище України чужорідних видів диких тварин.

Законність набуття у приватну власність об'єктів тваринного світу (крім добутих у порядку загального використання) повинна бути підтверджена відповідними документами, що засвідчують законність вилучення цих об'єктів з природного середовища, ввезення в Україну з інших країн, факту купівлі, обміну, отримання у спадок тощо, які видаються в установленому законодавством порядку.

Порядок видачі та форма дозволів на спеціальне використання (добування, збирання) об'єктів Червоної книги України визначаються центральним органом виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища. Спеціальне використання (добування, збирання) об'єктів Червоної книги України з метою отримання прибутку забороняється.

Забороняється вивезення з України мисливських трофеїв або частин диких тварин (м'ясо, роги, шкіра, хутро, пух, волосся, ратиці тощо) без документів, що підтверджують законність їх добуття (набуття).

Вивезення з України мисливських трофеїв дозволяється за наявності:

щорічної контрольної картки обліку добутої дичини і порушень правил полювання з відміткою про сплату державного мита;

дозволу на добування мисливських тварин (ліцензія, відстрільна картка тощо).

Ввезення в Україну і вивезення за її межі об'єктів рослинного світу, зоологічних, ботанічних та мінералогічних колекцій здійснюється за правилами, що встановлюються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі охорони навколишнього природного середовища.

Об'єкти тваринного та рослинного світу, що ввезені в Україну або вивозяться чи перевозяться у межах її території з порушенням чинних правил і міжнародних угод, підлягають вилученню у порядку, встановленому спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі охорони навколишнього природного середовища.

У разі вилучення зразків живих тварин або рослин посадові особи територіальних органів органу державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища вживають заходів щодо їх збереження та, при можливості, повернення в природне середовище.

9. Радіологічний контроль.

Радіологічний контроль (далі - РК) здійснюється з метою контролю за дотриманням норм і правил радіаційної безпеки при переміщенні транспортних засобів і вантажів через митний кордон України.

РК здійснюється у відношенні транспортних засобів та вантажів. РК усіх транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України є обов'язковим. Види вантажів, що підлягають РК визначає Кабінет Міністрів України.

РК транспортного засобу та вантажу здійснюється один раз.

РК транспортного засобу здійснюється:

а) у разі в'їзду на митну територію України - у пунктах пропуску через державний кордон України (пунктах ввезення на митну територію України);

б) у разі виїзду за межі митної території України:

в митних органах відправлення при формуванні транспортної партії вантажу безпосередньо у транспортному засобі;

у пунктах пропуску через державний кордон України (пунктах вивезення за межі митної території України), у тому числі в разі зміни транспортного засобу;

в) у разі транзиту - у пунктах пропуску через державний кордон України (пунктах ввезення на митну територію України).

РК вантажу здійснюється:

а) у разі ввезення на митну територію України - у пунктах пропуску через державний кордон України (пунктах ввезення на митну територію України).

У разі неможливості проведення РК вантажу у пункті пропуску через державний кордон (неможливість зняття засобів митного забезпечення та надання доступу до вантажу, відсутність протоколу (сертифікату) радіаційних досліджень на продукцію, що контролюється за показниками радіаційної безпеки) цей контроль проводиться в зоні діяльності митниці призначення до завершення митного оформлення.

б) у разі вивезення за межі митної території України:

в митних органах відправлення, де здійснюється митне оформлення вантажів;

у пунктах пропуску через державний кордон України (пунктах вивезення за межі митної території України) при перевезенні вантажів у відкритих транспортних одиницях, а також у разі зміни партії вантажу.

в) у разі транзиту - у пунктах пропуску через державний кордон України (пунктах ввезення на митну територію України).

Основним завданням РК є виявлення під час переміщень транспортних засобів та перевезень вантажів через територію України радіаційно-небезпечних об'єктів та продукції, яка за своїми показниками радіаційної безпеки не відповідає вимогам нормативних документів України, з метою попередження негативного впливу іонізуючого випромінювання на навколишнє природне середовище та людей;

Ввезення, вивезення та транзит територією України радіаційно-небезпечних об'єктів забороняється.

У разі виявлення радіаційно-небезпечного об'єкта посадові особи органу державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища інформують інші органи контролю, а також органи виконавчої влади та взаємодіють з ними відповідно до законодавства.

Подальше переміщення митною територією України вантажів, які створюють іонізуюче випромінювання з параметрами вищими за максимально допустимі рівні, дозволяється тільки при одержанні протоколу (сертифікату) радіаційного дослідження, що підтверджує відповідність вантажу за показниками радіаційної безпеки вимогам нормативних документів та можливість його використання на території України, а також після усунення порушень вимог щодо безпечного дозволеного перевезення вантажів, що містять РМ.

Параметри іонізуючого випромінювання, що контролюються:

потужність амбієнтного еквівалента дози гамма-випромінювання (ПАЕД) на поверхні підконтрольного об'єкта;

поверхнева густина потоку бета-частинок на поверхні підконтрольного об'єкта.

Одиниці вимірювань параметрів іонізуючого випромінювання:

ПАЕД – мкЗв/год.;

поверхнева густина потоку бета-частинок – часток/(см²·хв.).

Система максимально допустимих рівнів:

ПАЕД - 0,3 мкЗв/год.;

поверхнева густина потоку бета-частинок - 30 бета-частинок/(см²·хв.).

РК здійснюється стаціонарними та переносними приладами контролю.

Етапи РК:

експрес-обстеження;

детальне обстеження;

поглиблене обстеження;

комплексні дослідження;

Експрес-обстеження здійснюється стаціонарним або пересувним обладнанням.

Якщо при проведенні експрес-обстеження у будь-якому місці поверхні об'єкта контролю зафіксовано перевищення параметрів природного радіаційного фону більш ніж на 30% здійснення подальшого детального обстеження є обов'язковим.

У разі виявлення перевищень параметрів природного радіаційного фону більш ніж на 30% при проведенні експрес-обстеження пасажирського транспортного засобу, експрес-обстеження застосовується до кожного пасажира транспортного засобу.

У випадку виявлення конкретної особи або багажу, що є об'єктом випромінювання з параметрами перевищуючими рівні природного радіаційного фону проводиться детальне обстеження для прийняття подальших рішень згідно з цим Порядком.

У разі відсутності стаціонарних приладів або неможливості їх застосування за характером об'єкта контролю РК розпочинається з детального обстеження.

Детальне обстеження передбачає проведення радіаційно-дозиметричних вимірів, які здійснюються переносними приладами контролю та шляхом візуального огляду об'єктів (з метою виявлення контейнерів або матеріалів, які можуть застосовуватися для екранування іонізуючого випромінювання).

Під час радіаційно-дозиметричних вимірів використовуються пошукові дозиметри-радіометри повірені або атестовані в установленому порядку.

Вимірювання параметрів іонізуючого випромінювання здійснюється згідно процедур, визначених методикою виконання відповідних вимірювань, затвердженою спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі охорони навколишнього природного середовища.

Якщо детальне обстеження не виявляє наявності радіаційно-небезпечного об'єкта або його перевезення супроводжується підтверджуючим документом, що об'єкт за своїми природними властивостями може створювати іонізуюче випромінювання з параметрами вищими за максимально допустимі рівні, проведення наступних етапів РК не здійснюється.

Поглиблене обстеження об'єктів, переміщення яких заборонено, здійснюється за допомогою спеціального обладнання пересувної або найближчої стаціонарної лабораторії при необхідності з'ясування характеристик ДІВ.

Проведення поглибленого обстеження здійснюється на спеціально визначених місцях в зонах митного контролю.

Комплексні дослідження об'єктів, переміщення яких заборонено, здійснюються лабораторіями органів Міністерства охорони здоров'я України при необхідності проведення аналізу радіонуклідного складу та більш детальних радіоактивних характеристик ДІВ.

За результатами проведення поглибленого обстеження або комплексного дослідження приймаються відповідні рішення щодо подальшого поводження з об'єктами контролю з урахуванням рекомендацій наданих лабораторіями.

Під час здійснення РК транспортних засобів проводяться вимірювання тільки ПАЕД.

Залізничний рухомий склад підлягає РК в порядку проведення РК транспортних засобів.

Під час здійснення РК вантажів проводяться вимірювання ПАЕД та поверхневої густини потоку бета-частинок починаючи з детального обстеження.

РК вантажів також передбачає:

перевірку відповідності вантажу змістові товаросупровідних документів;

перевірку наявності протоколу (сертифікату) радіаційного дослідження, який підтверджує відповідність продукції, що контролюється за показниками радіаційної безпеки, вимогам нормативних документів;

перевірку виконання умов дозволу Держатомрегулювання на міжнародні перевезення радіоактивних матеріалів, який видається у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, а також дотримання правил ядерної та радіаційної безпеки при перевезенні радіоактивних матеріалів, правил безпечного перевезення радіоактивних матеріалів Міжнародного агентства з атомної енергії (МАГАТЕ) та міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

У разі виявлення перевищення максимально допустимих рівнів параметрів іонізуючого випромінювання, що контролюються результати вимірювань заносяться до протоколу радіаційного обстеження.

